

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3328/2022
02.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужилаца – противтужених АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Иван Ђурић адвокат из ..., против туженог – противтужиоца Грански синдикат металаца „Независност“ Београд, чији је пуномоћник Новица Јовановић адвокат из ..., ради исплате по тужби и утврђења по противтужби, одлучујући о ревизији тужиоца АА изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2590/20 од 04.03.2022. године, у седници одржаној 02.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца АА изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2590/20 од 04.03.2022. године у делу којим је према овом тужиоцу усвојен противтужбени захтев.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца АА изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2590/20 од 04.03.2022. године у делу којим је одбијен његов тужбени захтев.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2590/20 од 04.03.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2267/13 од 10.06.2020. године којом је ставом првим изреке одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца АА којим је тражио да суд обавезе туженог да му исплати зараде за период од септембра 2008. закључно са јуном 2012. године у појединачним новчаним износима са законском затезном каматом од доспелости па до исплате, ближе наведено у овом ставу изреке, ставом другим изреке одбијен тужбени захтев тужиле ББ којим је тражила да суд обавезе туженог да јој исплати зараде за период од септембра 2008. године закључно са јуном 2012. године у појединачним месечним износима са законском затезном каматом од доспелости па до коначне исплате, ближе наведено у овом ставу, ставом трећим изреке одбијен је захтев тужилаца којим су тражили да суд обавезе туженог да на износ утужених зарада тужиоцима обрачуна и уплати доприносе надлежним фондовима за пензијско, ивналидско и здравствено осигурање, ставом четвртим изреке усвојен противтужбени захтев и утврђено да тужиоци нису у радном односу са туженим од 01.09.2008. године

и ставом четвртим изреке обавезани тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 387.750,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у делу којим је одлучено о његовом тужбеном захтеву и о противтужбеном захтеву у односу на њега тужилац АА је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија тужиоца изјављена против одлуке о усвајању противтужбеног захтева дозвољена у смислу члана 441. ЗПП, али да није дозвољена у делу којим се побија одлука о одбијању тужбеног захтева у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о противтужбеном захтеву у смислу члана 408. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У овом делу поступка није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Наводи ревизије којима се указује на евентуално учињене битне повреде одредаба парничног поступка које су учињене у поступку пред првостепеним судом, посебно оних који се тичу оцено постојања правног интереса туженог за подношење противтужбе нису разлози из којих се сходно одредби члана 407. став 1. ЗПП може изјавити ревизија због чега нису били предмет оцено ревизијског суда.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су до августа 2008. године радили код туженог и то тужилац АА као ... туженог, а тужилца ББ као Одлуком Уједињеног гранског синдиката „Независност“ од 22.05.2008. године тужилац АА је искључен из чланства туженог на основу које одлуке је коначним решењем Фонда за пензијско и инвалидско осигурање од 29.05.2012. године утврђен престанак својства осигураника тужиоца код послодавца са 31.07.2008. године и тужилац одјављени као осигураник код Фонда за пензијско и инвалидско осигурање. На околност да је са туженим закључио уговор о раду на неодређено време тужилац није пружио доказ због чега су нижестепени судови закључили да после 01.09.2008. године тужилац АА није засновао радни однос код туженог и због чега су усвојили противтужбени захтев.

По оцено Врховног суда правилно је становиште нижестепених судови да тужилац АА од 01.09.2008. године није у радном односу код туженог и стога је правилно усвојен противтужбени захтев.

Према одредби члана 14. Статута Уједињеног гранског синдиката „Независност“, чији део је и тужени, чланство у синдикату престаје, између осталог и искључењем (став 1. тачка 4) и да престанком чланства престају сва права и захтеви у односи на синдикат и имовину синдиката (став 2.), док према одредби члана 19. став 1. члан/ица против кога/је се води поступак за искључење не може обављати никакве функције у синдикату док поступак траје. Како је тужилац АА коначним решењем туженог од 20.05.2008. године искључен из чланства на основу ког решења је коначним решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање утврђено

да му је са 31.07.2008. године престало својство осигураника то су правилно утврдили нижестепени судови да тужилац АА није био у радном односу код туженом после 01.09.2008. године због чега су неосновани ревизијски наводи да је ревидент био и после тог датума у радном односу код туженог. Посебно што ревидент није доказао да је са туженим закључио уговор о раду на неодређено време.

Делом ревизијских навода оспорава се правилност утврђеног чињеничног стања што сходно члану 407. ЗПП није ревизијски разлог из кога се може побијати правноснажана другостепена пресуда у конкретном случају.

Са свега изнетог Врховни суд је у овом делу ревизију тужиоца АА одбио као неосновану и потврдио одлуку којом је усвојен противтужбени захтев те одлучио као у ставу првом изреке на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије изјављеној против одлуке о одбијању тужбеног захтева, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена сходно члану 403. став 3. ЗПП, а у вези члана 410. став 1. тачка 5. ЗПП.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници ради исплате зараде (новчано потраживање) поднета је 06.05.2009. године а вредност предмета спора опредељена је новчаним износом од 2.254.000,00 динара.

Како је предмет парнице новчано потраживање и како вредност побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра, то је ревизија недозвољена у делу којим се побија одлука о одбијању тужбеног захтева због чега је на основу члана 413. а у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић